

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422200370
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4422200370.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: K. X., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Q. M., dieťa rodičov: X. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. M., Y. XXXX/XX, v konaní zastúpená: JUDr. Richard Schwarz, advokát, so sídlom: Nové Zámky, Podzámska 32 a N. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. Q. M., R. XXX/X, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. mája 2022 č. k. 11P/15/2022-255, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. týkajúcej sa výšky výživného a vo výrokoch III. a V. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 24. mája 2022 č. k. 11P/15/2022-255 (napadnutý rozsudok) I. zveril maloleté dieťa K. X., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matke od 25.1.2022 a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100 eur mesačne od 25.1.2022, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky, II. určil, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia, III. zročné výživné na maloleté dieťa za obdobie od 25.1.2022 do 31.5.2022 vo výške 422,54 eura zaviazal otca platiť v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku, IV. návrh matky vo zvyšnej časti zamietol, V. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že matka sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom podaným dňa 25.1.2022 domáhala určenia výživného na maloleté dieťa vo výške 200 eur mesačne. Zameškané výživné vo výške 3.700 eur žiadala, aby otec zaplatil do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti od narodenia maloletého dieťaťa. Dohodli sa, že otec dieťaťa bude prispievať na výživné po narodení dieťaťa sumou 150 eur mesačne, avšak neprispieval vôbec. Na výživu prispievala nepriamo sestra jeho starej matky sumou 50 eur mesačne od decembra 2017 do decembra 2021. Zameškané výživné od narodenia dieťaťa je vo výške 5.050 eur, tri roky spätne odo dňa začatia konania vo výške 3.700 eur si uplatňuje v rámci tohto konania. Návrh si nepodala skôr, pretože boli s otcom dohodnutí ešte pred narodením dieťaťa, že bude platiť 150 eur mesačne, čo jej otec neplatil, potom bol vo T.. Od januára 2022 nie je platené žiadne výživné. Uviedla, že má svoje výdavky a výdavky na maloletého, pravidelné aj nepravidelné v sume 532 eur mesačne. Maloletý K. navštevuje J. školu v Q. M., stravuje sa v škôlke, strava stojí okolo 29 eur mesačne, poplatky do škôlky sú 16 eur mesačne. Strava doma je 150 eur

mesačne, oblečenie spolu s obuvou 40 eur mesačne, hygienické potreby 15 eur mesačne, výdavky do škôlky, keď sa niečo platí alebo treba do škôlky niečo zobrať sú 10 eur mesačne. Maloletý je zdravý, je len bežne chorý, čo je v priemere 10 eur mesačne na lieky. Okrem sú výdavky na zábavu a voľný čas, čo vychádza 10 eur mesačne. Maloletý chodí na krúžok angličtiny, jedenkrát do týždňa do jazykovej školy, čo mesačne vychádza 26 eur, na plávanie chodí jedenkrát do týždňa, čo stojí 50 eur mesačne. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 383,80 eura mesačne, okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti vo výške 51,76 eura mesačne. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu: Y. A., nar. XX.XX.XXXX. S otcom maloletej žijú v spoločnej domácnosti. Iný príjem nemá. Býva v spoločnej domácnosti s otcom maloletej a maloletým v byte, ktorý vlastní spolu s partnerom. Náklady na bývanie sú 25 eur mesačne elektrina, plyn 16 eur štvrťročne, nájom 190 eur mesačne, internet a TV 20 eur mesačne. Spolu s partnerom splácajú hypotekárny úver, ktorý si brali na kúpu bytu v ktorom bývajú, vo výške 188 eur mesačne. Iné splátky nemá. Iný nehnuteľný ani hnutelný majetok nevlastní. Partner matky je zamestnaný, má minimálnu mzdu vo výške do 500 eur mesačne v čistom. Okrem toho chodí mesačne na brigády, aby si prílepsi a zarobí do 300 eur mesačne. Matka uviedla, že otec sa o maloleté dieťa nezaujíma, ešte v roku 2018 sa zaujímal, ale teraz sa len náhodne videli u starej matky.

3. Otec súhlasil so zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matke, nesúhlasil s výškou výživného 200 eur mesačne, navrhoval sumu 50 eur mesačne, čo by vedel platiť. Potvrdil, že za neho platila výživné 50 eur jeho teta do decembra 2021. V súčasnej dobe nemá žiadne úspory, minul ich na lekárov. Mal úspory vo výške 3.000 až 4.000 eur. V roku XXXX bol vo T. a potom následne vo T. W. za T. U.. Bol v zahraničí v G. a potom v N.. V G. pracoval ako U. a v N. ako M., čo bolo do októbra 2020, potom sa mu stala nehoda, bol hospitalizovaný v nemocnici tri mesiace. V čase keď sa mu stala nehoda, pracoval brigádne v N.. Jeho mesačný zárobok bol okolo 3.000 eur. Keď sa mu stala nehoda, nemal žiadny príjem, nemocenské dávky mu nepriznali, pretože v N. robil načierno. Požiadal o invalidný dôchodok, čo mu bol zamietnutý, nemal nárok ani na nemocenské dávky, pretože nemal odpracované roky. Nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi. Od októbra 2020 nemá žiadny príjem. V súčasnej dobe je stále práceneschopný. Predpokladá, že ešte dva mesiace bude práceneschopný. Potom sa plánuje zamestnať. Má zdravotné obmedzenia, ale zatiaľ to nemá ešte napísané. Je vyučený G., v tejto oblasti však nikdy nepracoval, ani nemôže pracovať, pretože nemôže zdvíhať ťažké veci. Chcel by si spraviť vodičský preukaz a robiť taxikára alebo niečo podobné. V súčasnej dobe býva so svojou tetou v byte, ktorý patrí tete. O dieťa sa nezaujíma. Pomáhajú mu teta, mama a babka. Otec uviedol, že posielal svojej tete peniaze a tá potom platila výživné. Teta prestala posielat výživné, pretože on už peniaze nemal a teta už v dôsledku covidu nemala peniaze a tiež sa stará aj o neho. Lieky mu hradí teta 30 eur mesačne. Otec uviedol, že výživné neplatí, lebo nemá peniaze, nepriznali mu podporu v nezamestnanosti, pretože nemal odpracované roky a nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi, pretože tam bolo potrebné doložiť veľa dokladov, tak to prestal riešiť. Je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od roku 2020. Prácu si hľadá, čaká na výberové konanie na T.. Má obmedzené možnosti sa zamestnať, nemôže dlho stáť, nevydrží ani jednu hodinu, nemôže zdvíhať ťažké veci a jeho zdravotný stav sa stále zhoršuje.

4. Kolízna opatrovníčka na záver uviedla, že nespochybuje výdavky na strane dieťaťa ani na strane otca, otec mal dostatok času na to, aby si našiel prácu, vzhľadom na to, že sa mu nepriznal invalidný dôchodok aspoň formou brigád a prispieval aspoň formou starostlivosti o maloleté dieťa. Kolízna opatrovníčka dala súdu na zváženie výšku výživného, podľa návrhu matky.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že maloleté dieťa pochádza z mimomanželského pomeru rodičov. Rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti od narodenia maloletého dieťaťa. Starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje matka, otec sa o dieťa žiadnym spôsobom nezaujíma. Matka bola na materskej dovolenke, poberala materské dávky v období od februára do J. 2021 v priemernej výške 869,47 eura mesačne. V súčasnej dobe je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 383,80 eura mesačne. Okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti vo výške 51,76 eura mesačne. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Y. A., nar. XX.XX.XXXX. Matka žije v spoločnej domácnosti s deťmi a otcom maloletej Y.. Partner matky je zamestnaný, jeho príjem je 500 eur a okrem toho si privyrába brigádnicky 300 eur mesačne. Maloletý navštevuje kurz detského plávania pravidelne od septembra 2021, za ktorý matka platí 50 eur mesačne. Ďalej maloletý navštevuje hodiny anglického jazyka jedenkrát do týždňa od septembra 2021, za ktoré matka platí 65 eur za 10 vyučovacích hodín. Maloletý navštevuje J. školu, kde matka platí poplatky 16 eur mesačne, strava na jeden deň 1,45 eura.

6. Otec pracoval brigádne v G. a potom v N. do októbra 2020. Jeho zárobok podľa jeho vyjadrenia bol 3.000 eur mesačne. Dňa XX.XX.XXXX mal otec vážnu dopravnú nehodu, kedy ho ako chodca zrazilo auto. Jeho kamarát pri nehode zomrel a on utrpel vážne zranenia a zlomeniny. Absolvoval viacero operácií, v nemocnici dostal covid a bol napojený na umelú pľúcnu ventiláciu. V nemocnici sa liečil tri mesiace a odvtedy je práceneschopný. Otec nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 15.10.2020, evidencia trvá naďalej. Otcovi bola zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok zo dňa 28.4.2021 z dôvodu, že nie je invalidný podľa § 71 odsek 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách: 30%. Invalidita nevznikla. Otec nemal v období od 1.1.2021 do 21.3.2022 vyplatenú dávku v nezamestnanosti a nepoberá dôchodkovú dávku. Nemá nárok na náhradu za bolesť ani na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu zo dňa XX.XX.XXXX. Z lekárskej správy vyplýva, že otec dieťaťa má zákaz dvíhať ťažké predmety a dlhodobu stáť v stoji. Otec nepodal žiadosť o dávku v hmotnej núdzi ani o inú dávku, v období od 1.1.2020 do 21.4.2022 nepožiadala o výplatu nemocenských dávok, t.j. nie je poberateľom dávky nemocenského poistenia.

7. S poukazom na ustanovenia § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, súd prvej inštancie zveril maloletého do starostlivosti matky, keďže s tým otec súhlasil. Otca zaviazal na platenie výživného vo výške 100 eur mesačne od 25.1.2022, t. j. od podania návrhu. Výdavky, ktoré vyčísliła matka vo výške 532 eur mesačne, súd prvej inštancie považoval za neprimerané veku maloletého dieťaťa a tiež príjmovým pomerom matky. Za odôvodnené potreby a výdavky na maloleté dieťa vo veku R. rokov, považoval v priemere mesačne náklady na oblečenie a obuv vo výške 20 eur, strava doma a v škôlke vo výške 130 eur, poplatky do škôlky 16 eur, hygienické potreby 10 eur, výdavky do škôlky 10 eur, náklady na bežnú lekársku starostlivosť 10 eur. Výdavky na jazykovú školu 26 eur, na plávanie 50 eur mesačne. Otca zaviazal platil výživné 100 eur i napriek tomu, že v súčasnej dobe je nezamestnaný a bez príjmu, pretože bol toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca zamestnať sa aspoň za minimálnu mzdu, prípadne pracovať brigádne. Ak by si otec maloletého dieťaťa aspoň takýmto spôsobom zabezpečil príjem, je v jeho možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa v sume 100 eur mesačne bez ohrozenia jeho životného minima v zmysle zákona. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletému dieťaťu je prioritná a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd prvej inštancie zohľadnil aj príjem matky, ale poukázal na to, že matka okrem pravidelného financovania maloletého dieťaťa sa na jeho výžive podieľa aj osobnou starostlivosťou. Takto určená vyživovacia povinnosť zo strany otca, spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky a rodinnými prídavkami bude primerane pokrývať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a zodpovedá možnostiam, schopnostiam a životnej úrovni rodičov.

8. Vyživovaciu povinnosť otca súd prvej inštancie určil od 25.1.2022, kedy si matka podala návrh a nie tri roky späť ako požadovala matka, pretože nemal preukázané, v zmysle § 77 odsek 1 Zákona o rodine, dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré si matka nepodala návrh skôr. Od narodenia dieťaťa matka mala dostatok času na podanie návrhu na určenie výživného zo strany otca, keď nebola spokojná s výživným, ktoré za otca platila jeho teta. Určením výživného od 25.1.2022 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom do 31.5.2022, vo výške 422,54 eura (22,54 eura za mesiac január 2022 + 100 eur x 4 mesiace). Uvedený nedoplatok na výživnom súd povolil otcovi splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku, pretože podľa názoru súdu, otec nie je schopný uvedenú sumu zaplatiť naraz, keďže nemá žiadny príjem.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

10. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie otec maloletého v časti určenia výživného, žiadal v tejto časti rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd prvej inštancie na strane 7 rozsudku uviedol, akými úvahami sa riadil pri stanovaní výživného vo výške 100 eur, na druhej strane konštatoval, že je aktuálne nezamestnaný, bez príjmu v dôsledku ťažkého úrazu, teda mal preukázané, že jeho súčasná majetková situácia je založená na objektívnych ním nezavinených skutočnostiach. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal rozsahom a následkami jeho zdravotných obmedzení, ani tým, že všetky jeho výdavky hradí jeho teta, že hneď prvý deň v práci XX.XX.XXXX ho „seklo“ a nevedel sa niekoľko dní postaviť, súd neskúmal skutočné možnosti -

príležitosti na trhu práce vhodné pre neho vzhľadom na jeho zdravotný stav. Uviedol, že od XX.XX.XXXX sa mu podarilo zamestnať u zamestnávateľa J. Y. Y. N..K., U. na dohodu o vykonaní práce na 2 hodiny denne so mzdou 200 eur mesačne. Podľa jeho názoru výška výživného nezohľadňuje jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery a súd mal určiť výživné v minimálnej zákonom stanovenej výške podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nezisťoval jeho výdavky a nevykonal ním navrhovaný dôkaz - výsluch J. O., čo neodôvodnil v rozsudku, iba na pojednávaní tým, že bola prítomná na pojednávaní, preto už nemôže vypovedať ako svedok. Súd prvej inštancie mu tak znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nie je pravdivé tvrdenie súdu, že nepoberá dávku hmotnej núdzy z dôvodu, že bolo treba riešiť veľa dokladov, preto zobral svoju žiadosť späť. Bolo to z dôvodu, že sa od XX.XX.XXXX zamestnal. Otec ďalej uviedol, že v N. pracoval ako U. v M., keď bolo priaznivé počasie, jeho príjem mohol dosahovať 70-100 eur denne, pracoval tam od konca augusta 2020 do 25.09.2020, t. j. cca 15 dní, následne prácu ukončil pre nepriaznivé počasie a neskôr sa mu už stal úraz. Záverom otec uviedol, že konanie má ďalšiu vadu, pretože súd prvej inštancie opomenul zaoberať sa otázkou styku otca s dieťaťom, obmedzil sa iba na konštatovanie, že o maloleté dieťa nejavi záujem.

11. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Poukázal na to, že otec nepoberá ani dávky v hmotnej núdzy z dôvodu, že tam bolo potrebné doložiť veľa listín a otcovi sa to nechcelo riešiť. Mal dostatok času, aby si našiel prácu aspoň formou brigád.

12. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého, žiadala rozsudok v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že odvolanie otca je jednoznačne napísané osobou s právnickým vzdelaním, takže otec mal možnosť dať sa zastupovať v konaní. Uviedla, že odvolanie otca je nepresvedčivé a zavádzajúce, nakoľko otec i napriek zdravotným problémom mal povinnosť nájsť si primeranú prácu svojmu zdravotnému stavu a plniť si tak vyživovaciu povinnosť. Poukázala na to, že otec tvrdil, že si hľadá prácu, ale nedoložil súdu žiadne listinné dôkazy, ktoré by toto jeho tvrdenie preukazovali. Jeho zdravotný stav nie je taký, aby si nemohol nájsť primeranú prácu. Ďalej poukázala na to, že si mohol uplatniť dávku v hmotnej núdzy, čo síce urobil, ale následne žiadosť zobral späť. Záverom uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje všetky náležitosti, spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

13. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia výživného a súvisiacich výrokoch o zročnom výživnom a trovách konania je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v danom prípade stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami Zákona o rodine. Obmedzuje sa len na konštatovanie správnosti rozsudku v napadnutej časti, vrátane výroku o trovách konania, a na dôvažok dodáva nasledovné:

14. Právna úprava zakotvená v § 24 ods. 2 Zákona o rodine korešponduje s Dohovorom o právach dieťaťa prijatým 20.11.1989, ktorý v článku 3 ods. 1 určuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodárnymi orgánmi. Článok 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako aj listina základných práv a slobôd vo svojom článku 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

15. V zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. V danej veci matka podala návrh, ktorým sa domáhala zverenia maloletého dieťaťa do jej výchovy a starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti otca sumou 200 eur. Ani jeden z rodičov sa nedomáhal úpravy styku otca s maloletým synom. Otec v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie tým, že neupravil jeho styk s maloletým synom, spôsobil vadu konania. Táto námietka otca je nedôvodná, súd prvej inštancie nespôsobil žiadnu vadu konania. Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa (rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 16/2015--7). V konaní bolo preukázané, že otec sa od narodenia maloletého o neho nezaujímal, nikdy neprejavil záujem sa s ním stretávať, v konaní sa nedožadoval, aby sa mohol s dieťaťom stretávať, čím by vznikol priestor na prípadnú dohodu rodičov ohľadne styku otca s maloletým dieťaťom. Ak má otec skutočne záujem stretávať sa s dieťaťom, v prvom rade zákon uprednostňuje dohodu rodičov. Ak sa s matkou dieťaťa nedohodne, má možnosť podať návrh na súd na úpravu styku s maloletým synom.

17. Námietka otca, že sa súd prvej inštancie nezaoberal následkami jeho zdravotných obmedzení a skutočnosťou, že výživné za neho platila jeho teta je taktiež nedôvodná. Ohľadne zdravotného stavu mal súd prvej inštancie dostatočne zistený skutkový stav a konštatoval, že z lekárskeho stavu, ktoré sú súčasťou spisu vyplýva, že otec má zdravotné obmedzenia - nemôže zdvíhať ťažké predmety a dlhšie stáť. V konaní súd ohľadne zdravotného stavu vychádza vždy z lekárskeho stavu. Napriek tomu, že zranenia otca utrpené pri nehode boli viacnásobné, skomplikované infekciou a Covidom, po vyliečení nebol uznaný za invalidného, pretože pokles miery schopnosti pracovať bol u neho stanovený iba na 30 %.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že otec až v odvolaní uviedol, že sa od XX.XX.XXXX zamestnal a že to bolo dôvodom prečo si nevybavoval dávku v hmotnej núdzi. Táto obrana otca taktiež neobstojí, pretože podľa jeho vyjadrenia pracoval iba jeden deň, takže následne bol ďalej bez príjmu a odkázaný na uvedené dávky, napriek tomu si ich nevybavoval. Na pojednávaní dňa 24.05.2022 uviedol otec, že nepoberá dávku v hmotnej núdzi, lebo bolo treba predložiť veľa dokladov, tak to prestal riešiť. Ďalej otec až v odvolaní uviedol, že v N. pracoval iba od konca augusta 2020 do 25.09.2020, celkovo cca 15 dní a že mal príjem 70-100 eur denne, ak bolo priaznivé počasie. Na pojednávaní dňa 29.03.2022 uviedol, že pracoval brigádne v N. a mal mesačný zárobok 3000 eur.

19. Pokiaľ ide o výživné odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie. Otec v odvolaní neuviedol žiadne také dôvody ohľadne výšky výživného, s ktorými by sa nebol súd prvej inštancie vysporiadal. Z vyjadrení otca v konaní i v písomných podaniach je zrejmé, že po T. W. K. Y. pracoval iba sporadicky, v G. a N. „na čierno“ brigádnicky. Od narodenia maloletého dieťaťa otec nikdy nebol zamestnaný v riadnom trvalom pracovnom pomere. Napriek tomu, že podľa jeho vyjadrenia v zahraničí zarábal 3000 eur mesačne, matke výživné neplatil, resp. platil prostredníctvom svojej tety iba v sume 50 eur mesačne. Prístup otca k plneniu jeho vyživovacej povinnosti v primeranej miere k veku dieťaťa bol už pred nehodou veľmi laxný.

20. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vzhliadol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach za správny, preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).